

Robinson Crusoe

Eliška Jirásková podľa Daniela Defoea

Dvojazyčná kniha
pre začiatočníkov A1/A2

mp3 zdarma
na www.albatrosmedia.sk

Robinson Crusoe

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.lindeni.sk
www.albatrosmedia.sk

Lindeni

Daniel Defoe, Eliška Jirásková
Robinson Crusoe – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

PREDSLOV

Robinson Crusoe je jedno z hlavných diel významného anglického spisovateľa Daniela Defoa. Kniha bola publikovaná v roku 1719 a je považovaná za prvú anglickú novelu. Defoe sa v nej dotýka tém morálky, náboženstva a kolonializmu. Jej autobiografický dej sa pravdepodobne zakladá na reálnom príbehu škótskeho námorníka Alexandra Selkirka, ktorý ako stroskotanec prežil štyri roky a štyri mesiace na pustom ostrove, kde bol za trest vysadený z lode.

Teraz si text tohto známeho príbehu môžete prečítať v zjednodušenej forme. Publikácia je určená pre začiatočníkov a mierne pokročilých, ktorí majú záujem prežiť osudy Robinsona Crusoa v jeho rodnom jazyku, precvičiť si angličtinu a rozšíriť slovnú zásobu. V závere knihy sú cvičenia, vďaka ktorým si môžete overiť, či ste textu porozumeli.

MEET THE CHARACTERS:

Robinson Crusoe is the main character of the story. He is from a wealthy family and his father wants him to study law. But Robinson has a dream – he wishes to travel all over the world. That great need to travel brings him to a desert island. He spends several lonely years there.

Xury is a young slave boy. He escapes from Turkish pirates with Robinson.

The Portuguese captain picks up Robinson and the slave boy Xury from their boat after they escape from Turkish pirates. He is a very kind and honest man.

Friday is a Caribbean native and cannibal. He becomes Robinson's servant after Robinson saves his life when other cannibals want to eat him. Friday spends a number of years on the island with the main character.

The Savages are the cannibals who live on the neighbouring island with Robinson.

The Widow of the captain who was Robinson's friend on his first voyage to Africa. She keeps Crusoe's money safe for him.

ZOZNÁMTE SA S POSTAVAMI:

Robinson Crusoe je protagonistom tohto príbehu. Pochádza zo zámožnej rodiny a jeho otec od neho chce, aby študoval právo. Robinson však má sen – chce cestovať okolo sveta. Túžba po cestovaní ho zavedie na neobývaný ostrov. Tam stráví mnoho rokov v osamotení.

Xury je mladý otrok. Spoločne s Robinsonom uteká zo zajatia tureckých pirátov.

Portugalský kapitán vyzdvihne Robinsona a otroka Xuryho z ich loďky v Afrike po tom, ako utečú tureckým pirátom. Je to veľmi dobrý a čestný človek.

Piatok je karibský divoch a kanibal. Stane sa Robinsonovým sluhom po tom, ako mu Robinson zachráni život, keď sa ho iní kanibali chystajú zjesť. Piatok trávi mnoho rokov na ostrove po boku hlavnej postavy.

Divosi sú kanibali, ktorí žijú na ostrove susediacom s ostrovom Robinsona.

Vdova bola ženou kapitána, ktorý bol Robinsonovým priateľom a vzal ho úplne prvýkrát do Afriky. Stará sa o Robinsonove peniaze.

CHAPTER 1

MY FIRST ADVENTURES AT SEA

I was born in 1632 in the city of York in a good family. I had two older brothers. The elder one died in the war against Spain. The second one disappeared and nobody saw him again.

When I was young I wanted to travel all over the world. My parents and especially my father disagreed. When I told him about my dreams he was upset and sad. He didn't want to lose his last son. He wanted me to become a lawyer and live in York.

"Son, don't risk your life in such a foolish way or God will punish you," my father told me.

"You don't understand me. It makes no sense talking with you about it," I replied.

Our arguments always started like this. I tried to think about something else. Unfortunately, my mind betrayed me. I couldn't get the sea and travelling out of my head.

One day my legs brought me to a port. I just wanted to watch the ships but suddenly I felt a great desire to get on one of them. Then I met my friend:

"Good morning Bob! How is your life going?" he greeted me.

"I'm fine, thank you for asking. What about you?" I asked.

KAPITOLA 1

MOJE PRVÉ DOBRODRUŽSTVÁ NA MORI

Narodil som sa v roku 1632 v meste York v zámožnej rodine. Mal som dvoch starších bratov. Ten najstarší zomrel vo vojne proti Španielsku. Druhý zmizol a nikto už ho nevidel.

Keď som bol mladý, želel som si cestovať okolo sveta. Moji rodičia, a predovšetkým môj otec, nesúhlasili. Keď som mu povedal o svojich snoch, bol znepokojený a smutný. Nechcel stratiť svojho posledného syna. Chcel, aby som sa stal právnikom a žil v Yorku.

„Synu, neriskuj svoj život takým bláznivým spôsobom, lebo ťa Boh potrestá,“ povedal mi otec.

„Ty mi nerozumieš. Nemá zmysel s tebou o tom hovoriť,“ odpovedal som.

Takto sa vždy začínali naše hádky. Skúšal som myslieť na niečo iné. Nanešťastie ma moja myseľ zrádzala. Nemohol som more a cestovanie dostať z hlavy.

Jedného dňa ma nohy dovedli k prístavu. Chcel som len vidieť lode, ale odrazu som zacítil veľkú túžbu nastúpiť na jednu z nich. Potom som stretol svojho priateľa.

„Dobré ráno, Bob! Ako sa máš?“ pozdravil ma.

„Mám sa dobre, ďakujem za opýtanie. A čo ty?“ spýtal som sa.

“Great. Actually, I’m just about to embark on my father’s ship. We are going to sail to London. Do you want to join us?”

At that moment I lost all my inhibitions. So, on September 1651 I boarded the ship of my friend’s father. I didn’t tell my parents anything. I felt bad about it but couldn’t do anything. This is when my troubles began.

A short time after we left the port a strong wind started to blow. Then a storm hit our ship. I felt sick and scared. For one moment I thought that my father was right. That God wanted to punish me for my foolish acts.

Fortunately, at night the weather cleared. The next morning the sun showed up again. That day was beautiful. My friend came to me and asked:

“Good morning Bob, how do you feel after that little bit of wind?”

“Little bit of wind? That was a huge and horrible storm!” I replied and my friend laughed.

“That was nothing,” he said, “Let’s go and make some punch.”

We went and got drunk. I completely forgot the storm and all the dangers. For a few days the weather stayed calm but then the wind started to blow strongly again. This time it was much worse. The storm was so strong that even experienced sailors lost their calmness.

All of us tried to save the ship but with no success. It was impossible. The captain ordered us to leave the ship.

„Skvele. Vlastne práve nastupujem na loď môjho otca. Budeme sa plaviť do Londýna. Chceš sa k nám pridať?“

V tej chvíli som stratil všetky zábrany. Takže v septembri 1651 som nastúpil na loď otca svojho priateľa. Svojim rodičom som nič nepovedal. Cítil som sa kvôli tomu zle, ale nemohol som s tým nič robiť. Týmto rozhodnutím sa začali moje ťažkosti.

Krátko po tom, ako sme opustili prístav, začal fúkať silný vietor. Potom na našu loď udrela búrka. Cítil som sa zle a bol som vystrašený. Chvíľu som si myslel, že otec mal pravdu. Že ma Boh chce potrestať za moje bláznivé činy.

Našťastie sa v noci počasie zlepšilo. Nasledujúce ráno sa slnko ukázalo znova. Ten deň bol nádherný. Môj priateľ ku mne prišiel a spýtal sa:

„Dobré ráno, Bob, ako sa cítiš po tej troške vetra?“

„Troške vetra? Bola to obrovská a strašná búrka!“ odpovedal som a môj priateľ sa zasmial.

„To nič nebolo,“ povedal, „radšej podme urobiť nejaký punč.“

Šli sme a opili sa. Úplne som zabudol na búrku a všetky nebezpečenstvá. Pár dní zostalo počasie pokojné, ale potom začal vietor znova silne viať. Tentoraz to bolo oveľa horšie. Búrka bola taká silná, že aj skúsených námorníkov sa zmocnil nepokoj.

Všetci sme sa pokúšali loď zachrániť, ale bez úspechu. Bolo to nemožné. Kapitán nám nariadil opustiť loď.

Finally we were all in the little rescue boat. Some minutes later our ship sank. I was as scared as never.

It took hours to step onto dry land. We got to Yarmouth where people were very kind to us. They gave us food, dry clothes and some money to get home. The captain found out it was my first voyage. He looked serious and worried.

"Young man," he said. "God sent you a sign. This is an omen. Next time you will have big misfortune. I know you have a family in York. Go back there and stay with them."

Nakoniec sme všetci nastúpili na malý záchranný čln. Pár minút po tom sa naša loď potopila. Bol som vydesený ako nikdy.

Trvalo hodiny dostať sa na súš. Dostali sme sa do Yarmouthu, kde na nás ľudia boli veľmi dobrí. Dali nám jedlo, suché oblečenie a dokonca aj nejaké peniaze, aby sme sa dostali domov. Kapitán zistil, že to bola moja prvá plavba. Vyzeral vážne a ustarostene.

„Mladý muž,“ povedal. „Boh ti poslal znamenie. Ber ho ako predzvesť. Nabudúce ťa stretne veľké nešťastie. Viem, že máš v Yorku rodinu. Choď za nimi a zostaň tam.“

I knew the captain was right and I should go back to my parents. But I felt ashamed, because I didn't tell them about my journey. I couldn't go back. Soon I went on board a ship to Africa. But I did not sail as a sailor, but as a passenger because I had money in my pocket. It was my fault. I did not have to work on the ship and I did not learn anything.

The good thing was I became a friend of the captain. He was an honest man and gave me good advice. He told me to buy toys and other things and take them to Africa. There I sold them and made a lot of money. This voyage was my only success. I spent 40 pounds and returned to London with almost 300 pounds!

I was a trader now. I decided to make the voyage to Africa again. Unfortunately, my friend, the captain, died in London. So I left some money with his widow and boarded a ship. This voyage was a big mistake.

Our ship sailed towards the Canary Islands. There Turkish pirates attacked us. Sixty men jumped onto our ship. We fought hard and bravely. But they killed the captain and three of our men. Then they damaged our ship and we became prisoners. I remembered my father's words and felt very miserable. God punished me. But this was only the beginning. The worst came later.

Vedel som, že kapitán má pravdu a že by som sa mal vrátiť k rodičom. Ale cítil som hanbu, že som im nič nepovedal. Nemohol som späť. Zakrátko nato som bol na lodi, ktorá sa plavila do Afriky. No pretože som mal vo vrecku peniaze, neplavil som sa ako námorník, ale ako cestujúci. To bola chyba. Nemusel som na lodi pracovať a nič som sa nenaučil.

Dobrá vec bola tá, že som sa priatelil s kapitánom tej lode. Bol to čestný človek a dal mi dobrú radu. Povedal mi, aby som nakúpil hračky a ďalšie veci a vzal ich do Afriky. Tam som ich predal a zarobil veľa peňazí. Táto plavba bola ako jediná úspešná. Minul som 40 libier a do Londýna som sa vrátil s takmer 300 librami!

Teraz som bol obchodník. Rozhodol som sa, že znova uskutočním plavbu do Afriky. Nanešťastie môj priateľ kapitán zomrel v Londýne. Nechal som preto nejaké peniaze jeho vdove a nastúpil na loď. Táto plavba bola veľkou chybou.

Naša loď sa plavila ku Kanárskym ostrovom. Tam nás napadli tureckí piráti. Šesťdesiat ľudí skočilo na našu loď. Bojovali sme tvrdo a statočne. Napriek tomu však zabili kapitána a troch z našich mužov. Potom zničili našu loď a z nás sa stali väzni. Spomenul som si na slová svojho otca a cítil som sa veľmi mizerne. Boh ma potrestal. Ale to bol len začiatok. To najhoršie prišlo neskôr.

CHAPTER 2

I ESCAPED FROM THE PIRATES

For two long years, I was the slave of the pirate captain. Every day I planned my escape.

My master used to go fishing every day. Because I was very good at catching fish he always took me with him. When fishing he used the boat with a little cabin on it. This cabin had a place to lie down, a little table, and some boxes for food and drinks. So we could stay on the boat for some days.

One day he decided to have a party for his friends. My master ordered me and another slave to catch some fish for them. He sent also one of his relatives to supervise us. This was my chance to escape! I took food, drinks and other useful things for my journey onto the boat. I had to trick Moley, the master's relative. So I told him:

"Moley, the master's guns are on the ship. We need some gunpowder and bullets. Could you bring them? We could shoot some birds for dinner."

"Yes, I can get some," replied Moley and brought what we asked him.

Everything I needed was on the boat. We sailed out of the port to catch some fish for my master's party. When we were far away from the port, I got quietly behind Moley and pushed him into the sea. Then I took a gun and pointed it at him.

KAPITOLA 2

UTIEKOL SOM PIRÁTOM

Počas dvoch dlhých rokov som bol otrokom pirátskeho kapitána. Každý deň som plánoval svoj útek.

Môj pán chodil rybárčiť každý deň. Pretože som bol veľmi dobrý v chytaní rýb, vždy ma bral so sebou. Na rybárčenie využíval loď s malou kabínou. V tejto kabíne bolo miesto na ležanie, malý stôl a nejaké debničky na skladovanie jedla a pitia. Mohli sme tam stráviť aj niekoľko dní.

Jedného dňa sa rozhodol na lodi usporiadať oslavu pre svojich priateľov. Nariadil mne a ďalšiemu otrokovi, aby sme pre nich nachytali ryby. Jeden z jeho príbuzných na nás mal dohliadať. To bola moja šanca na útek! Vzal som na loď jedlo, pitie a ďalšie dôležité veci na cestu. Musel som obalamutiť Moleyho, príbuzného môjho pána, preto som mu povedal:

„Moley, pánove zbrane sú na lodi. Potrebujeme strelný prach a guľky. Mohol by si ich priniesť? Môžeme zastreliť nejaké vtáky na večeru.“

„Áno, môžem ich pár priniesť,“ odpovedal Moley a priniesol, o čo som ho požiadal.

Všetko, čo som potreboval, bolo na lodi. Plavili sme sa preč od prístavu, aby sme chytili nejaké ryby na oslavu môjho pána. Keď sme boli ďaleko od prístavu, dostal som sa potichu za Moleyho a sotil som ho do mora. Potom som vzal pušku a namieril na neho.